

Например: **mi čhaj si tā phuri te čhajatar** (дъщеря ми е по-стара от дъщеря ти).

Превъзходната степен на прилагателните имена се образува с частицата **naj-** (от българската частица *най-*). Тази частица в някои диалекти се произнася като **maj** (в калдарашкия диалект). В хорахане диалектите частицата за превъзходна степен е **en-** (от турски език *en-*).

Например **naj phuro** (най-стар) или **maj phuro** или **en phuro** (най-стар), като ударението пада върху частицата.

* * *

И така прилагателното име в ромския език се съгласува по род и число със съществително. Някои от прилагателните имена приемат падежните склонения като съществителните. Образуването на прилагателните е също като съществителните – с помоща на наставка. Прилагателните имат прости и разширени форми. Наред с простите и раширените форми съществуват и сложни прилагателни, образувани от две думи. Част от тези характеристики са останки от староромските езици, а друга част са по аналогия на контактните езици. Най-добра илюстрация за влиянието на контактните езици представлява образуването на сравнителната и превъзходната степен на прилагателното.